

ročník 2014

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc prosinec

sv. Barbora

Milí farníci, prožíváme Advent. O této krásné době liturgického roku napsal sv. Karel Boromejský v jednom svém pastýřském listě toto: „Hleďte nejmilejší, nastává doba slavná, slavnostní, a jak praví Duch svatý, doba příhodná: den spásy, pokoje a smíření. Doba, po níž toužili dávní patriarchové a proroci. Doba, kterou vždy slavnostně slavila církev. A tak ji máme i my prožít se zbožnou myslí, navěky nepřestávající chválit věčného Otce a děkovat mu za jeho milosrdenství, které nám prokázal: poslal totiž z nesmírné lásky k nám hříšným toho, který nás měl vysvobodit z tyranství a nadvlády satana, pozvat nás do nebe, uvést nás do nebeských příbytků.“

Ano, teď je doba příhodná, doba milosti, proto se ji snažme prožívat se zbožnou myslí. Starosti běžného života v Adventu nezmizí, ale mohla by zmizet netrpělivost, nervozita a nesváry. Ať k tomu přispějí i chvíle společné modlitby u rozsvíceného adventního věnce. Přeji všem, aby si našli čas k takovým chvílím, a ať je jich co nejvíce. Přeji pokojný advent a krásné Vánoce!

P. Martin

Hledáme osobnost farnosti

Milý čtenáři, ráda bych vám představila jednoho IT technika =IT farníka. Kdybych se vás zeptala co nebo kdo je IT technik, někteří by možná nevěděli, ale určitě 90% z vás by odpovědělo, že je to někdo přes počítače. V naší farnosti máme takového jednoho IT technika, který se sem přišel a má se svou ženou Aničkou 2 krásné děti. Musím na začátek prozradit, že je to vynikající hudebník a kytarista. Jmenuje se Karel Jahoda, žije v Senici na Hané a jak jistě víte, je členem pastorační rady a má na starost naše webové stránky.

Karle, mohl bys nám přesně říct kdo to je ten IT technik a co přesně má na starosti?

Odpověď na tuto otázku není jednoduché. Ono totiž říct „co přesně má na starosti“ snad ani nejde. Velmi se to liší podle potřeb zaměstnavatele. Také samotný technik je většinou zaměřený nějakým směrem, který ho více zajímá. Obecně se ale dá říci, že IT technik (ajták) by měl mít přehled o počítačích a programech, o počítačových sítích, programování, ochraně před počítačovými viry, zálohování dat atd. Je toho moc. No a asi každý „ajták“ má něco, co je mu nejbližší. V mém případě je to taková ta pevná část počítačů – hardware.

Jak dlouho už tuto práci děláš? A kde pracuješ?

Už pátým rokem jsem zaměstnancem Arcibiskupství olomouckého, pracuji v budově Kurie v Olomouci. Řešíme podporu jak vlastního úřadu (administrativního centra arcidiecéze), tak také farností – jsme taková telefonická první pomoc.

Musím na tebe prozradit, že předtím jsi vyučoval ve škole. Bavilo tě pracovat s dětmi a učit?

Dovedeš si představit, že by ses vrátil do školství? Jsou otázky, které často dostávám. Toto je jedna z nich. Učení ve škole mě bavilo, ale zároveň můžu říct, že je to práce velmi náročná a zodpovědná (pokud ji člověk chce dělat pořádně). V jednom evropském státě

prý učitel pět let učil a pak má nárok na rok placeného volna. Tak jsem si říkal, že by to mohl být vhodný model i pro mě, abych v učitelství „nevyhořel“. Ne že bych si plánoval rok volna, jen změnu práce. No a nakonec to dopadlo tak, že jsem šest let učil a místo nějakého roku či dvou jsem v jiném zaměstnání už pátý rok. Ale baví mě to stále, tak uvidíme, jestli po šesti letech přijde zase změna.

Někteří tě znají v roli kytaristy a zpěváka ve škole. Jak dlouho hraješ na kytaru? Hraješ ještě i na jiný hudební nástroj?

Na kytaru hraju jako samouk už přes 20 let. Jako asi každý, kdo někdy jezdil na chaloupky a tábory, jsem to i já zkusil, okoukal něco od kamarádů a už mi to „sladké dřevo“ v rukách zůstalo napořád. Už předtím jsem hrál na tahací harmoniku, s tou jsem začínal na ZUŠce. Vystřídaly ji klávesy a varhany a nakonec se v rámci hudební výchovy na gymnáziu přidala zobcová flétna. Tyto nástroje ale ani zdaleka neovládám, jen jsem je tak při svém hudebním snažení „potkal“

V loňském roce spolu s Aničkou, jste vystoupili jako duo na Senické notě a měli jste velký úspěch. Cvičíte po večerech už na další ročník Senické noty? Nebo, až uložíte děti do postýlek, si s Aničkou zpíváte jen tak pro radost?

Vezmu to od konce otázky. Občas si doma něco zazpíváme, zabroukáme dětem, ale nějaké větší, plánované zpívání to zatím není. Do budoucna s tím ale počítáme, hudba je prostě lék na kdeco. A naše vystoupení na Notě? To byl takový hec, aby duo Woodoo (Vendula a Dominika) pocítilo krutost konkurenčního boje a vyždímalo ze sebe to nejlepší.

Blíží se nám vánoční svátky, dodrжете spolu s Aničkou nějaké vánoční tradice?

My to máme takové zajímavé. Ona je zarytá hanačka a já valach jak poleno. Tak ty naše krajové zvyky zkoumáme

a kombinujeme. Ať mají děti přehled o všem. Ale já mám Vánoce moc rád a tak kapr na stole musí být, stejně jako koledy pod stromečkem. A vánoční perníčky aj voňavá purpura. A Mikuláš aj s čertama. Před vánoční večeří oplátek s medem, nastrouhanou mrkví a petrželí. A stromeček dětem přinese Ježíšek na Štědrý den ráno. Další mě teď nenapadají.

Když se řeknou Vánoce, co si vybavíš? A kdo u vás doma připravuje štědrovečerní večeři?

Večeři dělá Anička i já, pomáháme si. Kapra připravím já, den předem, a pak se už řídím pokyny manželčinými.

Vánoce, to si představuju ten zasněžený valašský kraj, takové ty kotáry. A zkrhlé ruky a červené tváře, když ogar přijde do vyhřáté chalupy po tom, co sa zkulovali sněhem s cirkama a ogarama od susedů, postavili pořádného sněhuláka a ujezdili, na igelitových pytlích ze senem, chodníky. Ve vnitřku dostane hned vynadané, že je celý mokrý, rychle přesleť a horký čaj do hrnka. A zas vynadané od taty, co přijde z venku, že chodníky sú tak hladké, až sa nedá chodit.

Prozradíš nám co si přeješ pod stromeček?

To co asi každý, rodinné štěstí. To ale není takový ten stav neustálé extáze. Spíš to vnímám jako pocit, kdy se nám něco společně podaří. Když nám dělají děti radost. Potíže budou vždycky a starosti člověk prostě má. Ale chtěl bych, aby nás neudolaly, aby nepřišly okamžiky beznaděje a bezvýchodnosti. Ať prostě přijdou normální problémy, které se s pomocí blízkých vyřeší a pak přijde ta chvíle, kdy si doma řekneme: „Tak je to vyřešené, to se nám povedlo.“ A to přeji i Vám všem.

Mockrát ti děkuji, za rozhovor a přeji tobě, Aničko a Vaším dětem krásné a pozeňnané vánoční svátky. A v novém roce, ať Vás Bůh provází na vašich cestách.

Vendula Koupilová

Inspirace rodiny

Vánoce patří dětem

Rok se s rokem sešel a jedny z nejkrásnějších svátků v roce – Vánoce, jsou tu. Dle jednoho světového průzkumu jsou u dětí oblíbenější o něco více než jejich vlastní narozeniny. A přiznejme si, že i my, rodiče či prarodiče, je prožíváme intenzivněji často právě díky dětem. Snad jsou to naše vzpomínky z dětství, snad vůně jehličí, která v nás opět probudí to malé dítě, kterému se rozzáří oči při pohledu na vánoční stromeček.

Je úžasné, jak jedno malé dítě před více než 2000 lety dokázalo sjednotit lid napříč kontinenty, když připutovali i mudrci z Východu. Jak i ten nejchudší z nejchudších dal to nejlepší, co měl, jen aby ho mohl obdarovat a vyjádřit tak svou radost z jeho narození. Je toto vůbec v dnešní době ještě možné zažít? Ano, jistě. Toto poselství se jistým způsobem přenáší v každém z nás, neboť všichni jsme byli dětmi. Jen na to občas zapomínáme. Co by maminka

(zatím) dvou dětí si troufám říci, že pro mě není větší radosti, než radosti z dětí a s dětmi. Děti jsou požehnáním, jsou skutečným darem, bez ohledu na pokrevní spojení či jiná pouta. V nebi jsme nesmrtelnými, díky Ježíšovi. Zde na zemi, v přeneseném smyslu slova, jsme nesmrtelnými díky našim dětem. Jsou smyslem našeho života...ať máme cokoli, nic tu po nás nezůstane, jen děti, a děti našich dětí, které si snad předávají alespoň část toho, co jsme do nich při výchově sami vložili...VÍRU v Boha, NADĚJI, která umírá poslední a LÁSKU k bližnímu.

Ze všech stran slyšíme, jak katolická víra upadá, jak málo máme v kostele věřících. Když je to tedy tak zlé, jak tvrdí zlí jazykové, proč i lidé, jež tvrdí, že nejsou věřící, si zpívají koledy (a snad každá koleda oslavuje narození Ježíška), zapalují svíčky na adventním věnci (i když jim není třeba úplně jasný důvod), přijdou se podívat do kostela na jesličky (aby děti měli radost, že

viděly Ježíška, který jim přinese dárky) nebo i na půlnoční mši (na kterou jdou možná jen proto, že je to "jen zvyk z dětství"). Že by to všechno jen kvůli dětem? A to kvůli těm vedle nás, nebo těm v nás? Ať už je to jakkoliv, škoda jen, že takové Vánoce pak nejsou několikrát do roka.

Najít v sobě kousek dítěte může být pro někoho pořádná fuška. Ale kdo hledá, najde. Stonásobně se nám to pak vrátí od dětí. Ty jen tak neoblafneme, poznají přetvářku a jejich všetečné dotazy nás zavalí jako lavina. Kéž takové malé Vánoce prožíváme ve svých rodinách každý den. Staňme se opět alespoň v myslí dětmi, abychom měli tu bezprostřední dětskou radost z narození snad nejnámějšího nemluvněte na světě – Ježíška. Vždyť přece Vánoce patří dětem.

Požehnané svátky všem

Anna Jahodová

Poznáváme svaté v našem kostele

Svatá Barbora

Sv. Barbora byla pannou a mučednicí v Nikomédii (dnešní turecký přístav Izmit). Narodila se 4. prosince, rok narození kolísá mezi roky 235 až 30. Avšak dle různých tradic a legend byla její vlastí Antiochie nebo Héliopolis. Biskup Adon ve Vianne přisuzuje Barboře italský původ – Toskánsko. Z této doby se zachovaly většinou jen legendy. Podle řeckého legendárního Passia (sepsané legendy), přeloženého do latiny, byla Barbora překrásná mladá panna. Dívka byla polosirotek bez matky. Její otec Dioskuros byl obchodníkem a býval často na cestách. Byl velmi žárlivý, aby ji ochránil od těch, kteří se jí dvořili, zavřel ji ve věži se dvěma vysoko položenými okny. Dívka trávila čas hlavně četbou, ve které objevila biblické texty. Zamilovala se do Krista a chtěla se dát pokřtít. Jelikož nemohla z domu odejít, řekla osobní modlitbu a

ponořila se 3x do vodní nádrže. Potom vyslovila svátostnou formuli: „Barbora se křtí ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Když ji potom ve věži navštívil anděl a přinesl ji eucharistický chléb, prorazil ve věži třetí okno ke cti Nejsvětější Trojice. Když ji otec chtěl provdat za nevěřící nápadníky, odmítla Barbora všechny nápadníky s tím, že se zasvětila Pánu Ježíši. Otec Dioskuros zuřil a přivlekl dceru k císařskému prefektovi Marciauovi, aby ji odsoudil, protože považoval křesťanství za náboženství otroků a potupu na cti rodiny. Odsoudili ji k mučení. Dali ji zbičovat, uřízli jí prsy a vláčili ji nahou po městě. Vítr přivál sukno, které ji přikrylo. Poté byla odsouzena k upálení, avšak oheň uhasl. Tehdy otec požádal o hrdelní trest a vykonal jej vlastníma rukama. Z čistého nebe sletěl blesk a obrátil ho v popel. Ostatky Barbory byly převezeny do Konstantinopole a

za pět století do Benátek, do kostela sv. Jana Evangelisty. Bývá zobrazována na mnoha obrazech a sochách po celé Evropě. Nejvýznamnější obraz je Sixtinská Madona s dítětem, kde u jejích nohou vpravo je svatá Barbora. Obraz pochází z 8. století.

Bývá zobrazována s atributy: palmová ratolest, věž, kalich s hostií, paví péro.

Je patronkou školáků, učenců, architektů, horníků, hasičů, odlévačů zvonů a stavitelů ropných věží. Se svátostí přináší útěchu umírajícím.

Od středověku byla připočtena mezi 14 svatých pomocníků, k nimž se mohou všichni křesťané obracet o pomoc u Boha.

Jsmo rádi, že máme její obraz v našem kostele vlevo na bočním oltáři.

Božena Vychodilová

Skautská víkendovka

15. listopadu 2014 vyrazila skupinka 18 dětí a jejich vedoucích za vesmírným dobrodružstvím. Brzo ráno jsme měli sraz na vlakovém nádraží v Senici. Naposledy jsem stihli zamávat našim rodičům a už jsme byly na cestě do Olomouce. V Olomouci jsem museli rychle přestoupit na další vlak, který jel směrem na Velkou Bystřici. Po zhruba hodinové cestě jsem vystoupili v Hrubé Vodě a pěšky šli na naši chatu ve Smilově.

Tam jsme nastoupili na vesmírnou loď a podstoupili výcvik, aby se zjistilo zda jsme schopni pokračovat dál v cestě vesmírem. Po výcviku si všechny skupinky začali vymýšlet svůj pokřik, vlajku a přezdívkou.

Rozhodli jsem se, že na víkendovce upečeme perníčky, které se budou

nabízet při rozsvěcování stromečku v Seničce. Bohužel se nám nedařilo vyhrát naši troubu na správnou teplotu. Tak jsme šli poprosit naše sousedy jestli by jsme si mohli perníčky upéct u nich. V první chatě neměli troubu, ale v druhé chatě jsme měli štěstí.

Pozdě v noci byla noční hra. Zjistili jsme totiž, že nám někdo hodně poničil loď a mi ji musíme opravit. První úkol byl rozsvítit světla na naší lodi. Protože ale baterka byla v nebezpečném místě, musel se pro ni vydat jeden člen z posádky v proti radioaktivnímu obleku.

Celý další den jsme si opravovali loď, abychom mohli později porazit ty, kteří nám to udělali. Během opravování jsme navštívili nejrůznější místa ve vesmíru. Navštívili jsme kometu, kosmonauta, hvězdu, asteroid, atd. K večeru byla

mše, kterou nám přijel odsloužit místní pan farář. No a protože jsme perníčky už měli upečená, tak už zbývalo je jen nazdobit.

Poslední den jsme letěli porazit naše nepřátele. Tím skončila naše vesmírná mise a bylo na čase se rozloučit s chatou. V různých skupinkách jsme uklízeli celou chatu. Někdo nosil dřevo do kuchyně, někdo zametal schody. Vyfotili jsme poslední fotku a vyrazili na cestu domů.

V Olomouci jsme ještě museli čekat na náš vlak, který nás zavezl rovnou do Senice. V Senici jsme se rozloučili a každý se pak vydal svoji cestou.

Metoděj Koupil

Senická nota 2014

Druhá říjnová sobota již tradičně patřila v našem kostele tradičnímu soutežnímu setkání schol v našem kostele. Letos se konala Senická nota již po čtrnácté. Díky všem scholam, které se celý rok těší na to, že se opět uvidí a společně si zazpívají, je každý ročník Senické noty neopakovatelný a jedinečný. I v letošním roce se nám podařilo získat na pořádání Senické noty dotaci z Olomouckého kraje ve výši 10 000,- Kč.

Do letošního ročníku Senické noty se přihlásily scholy z nejrůznějších stran nejen našeho děkanátu. Do kategorie dětských schol se přihlásily scholy z Vilémova a Nákla. Mezi dospělými scholami o tu nejlepší letos soutěžily scholy ze Senice, Hnojic, Choliny, Kladek a Náměště na Hané. Abych to uvedla na pravou míru. V kategorii dospělých schol soutěžily i dva sborečky: z Náměště na Hané a domácí ze Senice.

Bohaté zastoupení měla kategorie dvojic, kdy jsme měli možnost slyšet sesterské hlasy Barborky a Aničky Kuchaříkových z Kladek a můj a mojí sestřičky Vendulky.

Odborná porota to měla letos opět těžké, protože všechny výkony byly neskutečné. Ale tak jako u každé soutěže, i tady se museli nakonec rozhodnout, která schola získá putovní pohár. V kategorii dětských schol letos putoval pohár do Nákla, mezi dospělými scholami si putovní pohár vyzpíval sbor z Náměště na Hané a u dvojic si zlato vyzpívaly sestřičky Barborka a Anička Kuchaříkovy z Kladek.

Ale nebojte se, ani naši zpěváci letos neodešli s prázdnou, protože cenu publika i letos obhájila naše schola pod vedením Petry Obšelové.

Ráda bych chtěla touto cestou poděkovat všem, bez kterých by ten letošní

ročník Senické noty nemohl vůbec být. Na prvním místě děkuji všem našim porotcům za trpělivost a rady, paním kuchařkám ze školní jídelny za výborný guláš, Obci Senice na Hané za půjčení sálu, moderátorům Honzovi a Davidovi, bez kterých by Senická nota nebyla tím, čím je, Martinovi Obšelovi za krásné logo a všem kamarádům a kamarádkám, které nejsou vidět, ale bez kterých by nota vůbec nemohla být.

A závěrem bych Vás všechny chtěla pozvat na příští ročník naší Senické noty, který bude slavnostní, protože nás čeká již 15. v pořadí. Senická nota dostane „občanku“ a tak si všichni do svých diářků zapište datum 10. 11. 2015.

Dominika Doláková

Práce jako na kostele

„Práce jako na kostele“ je rčení, které asi zná každý z nás. Naše farnost má velké štěstí, že má mezi sebou spoustu schopných a ochotných farníků, kteří rádi přiloží ruku k dílu a každý týden zajišťují úklid kostela. A to není jen vyměnit vodu ve váze anebo vysát koberce.

V některých farnostech mají službu po rodinách, ale v naší farnosti máme rozpis na celý rok ve skupinách, kde jsou spojeny 2 až 3 ulice. Sil stále ubývá. Rozhodli jsme se, že úklid fary, který byl součástí skupin službukonajících úklid kostela, oddělíme! Od ledna 2015 budou zvlášť určené dvojice až trojice, které budou zajišťovat běžný úklid fary 1x za 14 dní. Ten, kdo se bude chtít zapojit a přidat se do skupiny na úklid fary, se bude moct přihlásit a zapsat

na list pod kůrem do konce letošního roku. Je to taková další možnost pro ty, co nemají možnost uklízet v kostele se skupinou, do které patří podle ulice. Je samozřejmostí, že větší úklidy (jarní a podzimní) budou vždy v ohláškách dopředu vyhlášeny, a bylo by velmi pozitivní, kdyby se do těchto úklidů zapojilo co nejvíce farníků.

Co ještě navíc patří ke službě k úklidu v kostele? Skupina, která má zrovna službu, musí zkontrolovat květinovou výzdobu ještě i v týdnu (např. vyměnit vodu kytičkám).

Ještě jedna prosba pro všechny farníky. Pokud budete mít ve svých zahrádkách kytky, které se hodí na zdobení v kostele a chtěli byste je nabídnout,

kontaktuje někoho ze skupiny, která má službu anebo kytky přineste ve čtvrtek na faru.

Pro ty, co se rozhodnou zapojit, chci jen říct: „Chcete-li pomoci, neváhejte, dejte o sobě vědět!“

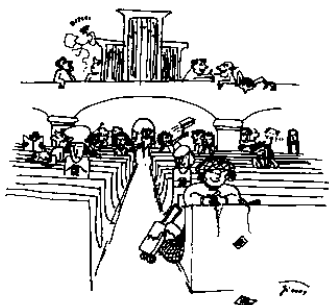
Kontaktujte Vendulu Koupilovou, nebo zanechte na sebe kontakt v sakristii. Nebo prostě přijďte, když uslyšíte výzvu k úklidu, brigádě nebo nějaké akci v nedělních ohláškách.

Co říct na závěr?

Uctivé Pán Bůh zaplať Vám všem za Vaši dosavadní práci a službu pro farnost.

Děkuji za celou farnost!

Vendula Koupilová

Rorátní mše

Roráty jsou liturgicko – hudební formou ranní mariánské mše svaté, která se koná v adventní době. Původ rorátů sahá až do doby vlády Karla IV., jenž zavedl praxi ranních votivních mší k Panně Marii, které se konaly během celého roku. V době adventní začínala mše vstupním zpěvem „Rorate caeli de super - Rosu dejte, nebesa, shůry“ - odtud je odvozen název Roráty. K těmto mším se připojila tradice liturgického zpěvu, jež svého vrcholu dosáhla v 16. století. Téma písní se váže stejně jako koledy k tématu narození Ježíše Krista,

ale na rozdíl od koled se soustřeďují především na očekávání a přípravy oslav jeho narození. V dobách před II. vatikánským koncilem, kdy bylo možné sloužit mši pouze ráno nebo večer, se roráty z praktických důvodů konaly brzy ráno každý den v průběhu celého adventu. Po II. vatikánském koncilu, kdy je dovoleno konat mši kdykoliv, se přesto na mnohých místech - z tradice - dodržují brzké ranní hodiny. V první části Adventu je možné slavit tuto mši také jako votivní k P. Marii, a to do 16. prosince. Od 17. prosince mají

adventní mše své vlastní texty. Přestože žádný jiný národ nemá tak bohatě rozvinutou rorátní tradici, ve druhé polovině 20. století u nás zájem o roráty prudce opadl. V poslední době však probíhají snahy o obnovu této tradice. Je velmi potěšující, že se i v naší farnosti obnovuje tradice rorátních mší a že můžeme svou účastí na nich intenzivněji prožívat adventní dobu.

Petra Obšelová

Pohled z Boloně (1)

Milí čtenáři, velmi rád využívám nabídnuté příležitosti, abych vás poprvé pozdravil ze své zahraniční mise, dříve než se o Vánocích potkáme doma. Poslyšte příběh, který se stal před několika měsíci. Byl jsem tehdy ještě farářem v Senici a chystal jsem se na bleskovou návštěvu Bologně, abych zde mimo jiné prozkoumal možnosti svého budoucího bydlení. Bylo nutné zůstat v tomto italském městě, velkém asi jako Brno, přes jednu noc, protože mezinárodní autobusové spoje nejezdí každý den. Objednat si pokoj v hotelu bylo v té době při všech ostatních výhodách nad moje finanční možnosti a diecézní Casa del clero (poutní dům kněží) se ukázal obsazený. Přesto jsem se vydal na cestu s důvěrou, že to s Boží pomocí dobře dopadne.

Po příjezdu do Boloně jsem strávil půl dne na teologické fakultě. S jedním z místních profesorů jsme šli nejprve do knihovny a potom na oběd. Setkání bylo velmi příjemné a čas rychle ubíhal. Když jsem budovu fakulty opouštěl, ukazovaly hodiny půl čtvrté odpoledne. Venku panovalo chladné únorové počasí. Pršelo. Varianta nocování se spacákem nepřipadala v úvahu, jenže já stále nevěděl, kam se toho večera uložím ke spánku. Cestou do centra města jsem natrefil na otevřený kostel Panny Marie a vešel dovnitř. Skupinka

starých žen se tam právě modlila růženec před svatostánkem. Přidal jsem se tedy k nim. Když modlitba skončila, prohodili jsme spolu pár slov. Tu jedna z nich, jménem Franca (Františka), povídá, že bydlí nedaleko. Nevím, jestli si dokážete představit její údiv, když jsem ji hned na to požádal, zda by mě nemohla vzít k sobě jako trosečníka na noc. Když vyšlo najevo, že to myslím vážně a že se také mohu v případě potřeby prokázat kněžskou legitimací, domluvili jsme se velmi rychle. Toho večera jsem usínal sice unavený, ale s hřejivým vědomím, že mě Pán spolehlivě vede a chrání. Místo pravděpodobného nocování na nádraží, jsem měl totiž zdarma k dispozici vlastní pokoj s koupelnou, teplou večeří i čerstvou snídaní. Se členy do té doby zcela neznámé rodiny v neznámé čtvrti jsme se snadno spřátelili. Nejbližší pozvání na návštěvu nese datum třetí adventní neděle. Proč to vše vyprávím? Protože právě mezi řádky takových nevšedních událostí vzkazuje Bůh těm, kdo mu dokáží věřit: „Neboj se. Já jsem, který jsem s tebou“ (srov. Ex 3,14).

V jiné souvislosti, ale s naprosto stejnou jistotou hovořil 15. listopadu v Praze papežský vyslanec, kardinál Parolin: „Jestliže Bůh stál při vás v minulosti a je s vámi i v přítomnosti, zůstane s vaší církví a českým národem

také v budoucnosti.“ A co se v katedrále slavilo? Přece dvacet pět let svobody pod záštitou svaté Anežky Přemyslovny. Anežka nás může stále mnohému naučit. Marně budeme naříkat, že se nám čtvrt století od převratu nežije tak dobře, jak bychom si přáli, jestliže jen ukazujeme na druhé a přitom jsme rezignovali na každodenní posvěcování vlastní duše modlitbou a dobrými skutky. Zbytečně se budeme snažit budovat lepší svět, farnost, obec, rodinu, klášter či firmu, jestliže nebudeme náročni především sami na sebe. Je sice hezké vědět, že Bůh je s námi, ale je neméně důležité dávat Mu svým životem najevo, že také my chceme být ve všem s Ním. Jsem si jist, že bude-li to nutné, budou se pak klidně dít i zázraky. Závěrem mi dovolu, abych poděkoval všem, kteří s křesťanskou pohostinností myslíte v těchto měsících na bratry a sestry trpící v Iráku, Sýrii a na Ukrajině. Pro fyzickou vzdálenost je sice nemůžete přijmout přímo do svých příbytků, ale pokud se velkoryse připojujete k pravidelným modlitbám, postu a různým dobročinným akcím v jejich prospěch, buďte si jisti, že jim dáváte velmi konkrétně zakusit blízkost vynalézavé Boží lásky. Nejen svatá Anežka z vás tak může mít radost.

S požehnáním otec Tomáš

Marokánky

Milí farníci, i tentokrát bych se s Vámi chtěla podělit o recept na něco dobrého. Přesto, že sníh je v nedohlednu, mrzne, jak když praští a den ode dne máme blíž k 24. prosinci. Pevně věřím, že nejen ti malíci, ale i my, starší se těšíme na svátky vánoční.

Už se nemůžu dočkat času, kdy vytáhnu vál, mouku, cukr, vajíčka a začnu péct. K tomu všemu si pustím vánoční koledy a budu vdechovat vůni pečícího se cukroví, linoucí se z trouby. A právě o jeden takový recept bych se s Vámi chtěla podělit. Vybrala jsem marokánky, je to možná netradiční, ale vynikající!

Ingredience:

- ½ litru mléka
- 8 lžic hladké mouky

- 10 lžic cukru krupice
- 100 g másla
- 500 g směs: ořechy, mandle, kandované ovoce, buráky, rozinky
- čokoládová poleva

Pracovní postup:

Mléko, mouku, cukr zahřejeme ve vodní lázni do zhoustnutí.

Přidáme máslo a pak směs.

Na pečící papír dáváme po lžičkách a rozetřeme na placky.

Pečeme na 200°C až okraje změkknou.

Na druhý nebo třetí den poléváme ze spodní strany čokoládou.

Doufám, že si na marokánkách pochutnáte stejně tak, jak si na nich smlsla

moje rodina loni. Také bych se s Vámi tímto letošním posledním receptem chtěla rozloučit a popřát Vám krásné svátky vánoční a do nového roku jen to nejlepší!

Ludmila Štafová

Pro šikovné farní ručičky

V této krásné adventní době se připravujeme na vánoční svátky. Pro naladění vánoční atmosféry pečeme perníčky, posloucháme koledy, zdobíme naše domovy vánočními dekoracemi. A protože adventní věnečky už všichni máme na stolech a na vánoční stromček si musíme počkat do 24. prosince, můžete si zatím zkusit vytvořit maličký stromček pro radost.

1. Budeme potřebovat: kartonový papír, tužku, nůžky, vatou, tenký drátek, krátký klacík, lepidlo (tavná pistole), korálky, drobné ozdoby, malou

zavařovací skleničku, kousek zdobného papíru a trošku písku.

2. Z kartonu si vystříhneme základ pro stromček ve tvaru trojúhelníku. Doporučuji větší velikost asi 30cm na výšku. Ze spodní strany přilepíme klacík, který nám bude tvořit kmínek stromku.

3. Stromek obtočíme vatou, kterou necháme v jednom, nebo dvou kusech. Natrháme ji na kousky! Vše obmotáme jemným drátkem po obvodu i šikmo přes korunu. Tím si přichytíme vatou ke stromku. Připravíme si opět jemný drátek asi metr dlouhý, navlékneme na

něho korálky a opět obtočíme. Pak přilepíme ozdoby. Můžeme přidat i hvězdu vystřiženou z papíru na špici.

4. Připravíme si malou skleničku, oblepíme jí zdobným papírem, který necháme přesahovat 2cm přes horní okraj sklenice, aby nebyla vidět. Vysypeme ji pískem. Stromček zapícheme ke kraji sklenice a pro jistotu ještě k okraji přilepíme.

Tento stromček vám může dělat radost nejdny Vánoce.

Veronika Dlabalová

Tajenka

1. ___ |___| ___ ___
2. |___| ___ ___ ___ ___
3. ___ |___| ___ ___ ___
4. ___ |___| ___ ___ ___ ___ ___
5. ___ ___ |___| ___ ___ ___
6. |___| ___ ___

1. Která ryba se jí 24. prosince?
2. Co najdeme pod vánočním stromčkem?
3. Co hoří na adventním věnečku?
4. Co padá z vánočního stromčku?
5. Svátky v zimě?
6. Kolik svíci dnes hoří na adventním věnečku?

Hádanka pro bystré hlavičky

Maminka má 7 dětí. Polovina z nich jsou chlapci. Jak je to možné?

Metoděj Koupil, Dominika Doláková

Pozvánky

Roráty pro děti se snídaní

Senice, sobota 20. 12. v 7:30

Zpovědní den

kostel Senice, sobota 20. 12. od 14:00

Mše sv. na pro rodiny s dětmi

kostel Senice, středa 24. 12. v 15:00

Půlnoční mše

Senice, středa 24. 12. ve 22:00

Vánoční zpívání dětí, vánoční jarmark a výstava betlémů na faře

Senice, neděle 21. 12. od 15:00

Svät. Požehnání a zpěv koled u Jesliček

kostel sv. M. Magdaleny Senice, neděle 28. 12. v 15:00

Novoroční koncert

vystoupí sbory ze Senice na Hané, Jeseníku, Vrbna pod Pradědem, Javorníku a pěvecký sbor z Polska

kostel Senice, sobota 3. 1. 2015 v 16:00

Tříkrálová sbírka

Senice, sobota 10. 1. 2015 od 9:00

Požehnané svátky naplněné radostí a pokojem a do nového roku 2015 Vám přejeme Boží požehnání redakce farního listu

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz